

HET NATRIUM-GEHALTE VAN ZOUTLOZE KAAS

Als reactie op mijn mededeling over zoutloze kaas in dit *Tijdschrift*¹ ontving ik vele brieven. Het College van Directeuren van Keuringsdiensten zond mij de volgende, die ik ongewijzigd weergeef.

„Krachtens de Warenwet is aan de Keuringsdiensten van Waren het toezicht op de deugdelijkheid van kaas opgedragen, waartoe in het Kaasbesluit en de Keuringsverordening de vereiste bepalingen zijn opgenomen.

Uit Uw publicatie en ook langs andere weg, is ons gebleken, dat aan ziekenhuizen somtijds kaas wordt geleverd, waarvan de samenstelling niet in overeenstemming is met de aanduiding, waaronder deze kaas wordt aangeboden.

Uiteraard is deze dieetwaar dikwijls geen normaal handelsartikel, hetgeen met zich brengt, dat de levering ervan zich gemakkelijk aan het normale toezicht onttrekt. Mededeling omtrent bestaande of vermoede tekortkomingen in de samenstelling van deze kaas van de kant van belanghebbenden aan de Keuringsdiensten is derhalve van veel belang, omdat daardoor de misstanden niet alleen worden gesignaleerd, doch ook bij de bron kunnen worden opgeheven of voorkomen.

Het zou onzerzijds dan ook zeer op prijs worden gesteld wanneer door ziekenhuizen ondeugdelijkheid van dieetkaas wordt vermoed, dit ter kennis van de betrokken Keuringsdienst wordt gebracht en wij mogen U daarom verzoeken de directies der ziekenhuizen, via een mededeling in het *Nederlandsch Tijdschrift voor Geneeskunde*, hiervan in kennis te stellen.

(w.g. W. MEYER.)”

Literatuur: ¹C. DEN HARTOG (1952) *N.T.v.G.* 96, 34.

's-Gravenhage, 11 Februari 1952

G. DEN HARTOG

ONDERBREKING WERKZAAMHEDEN ROTTERDAMSCH RADIO-THERAPEUTISCH INSTITUUT

Het Rotterdamsch Radio-therapeutisch Instituut brengt ter kennis van belanghebbenden, dat wegens de 2e helft van de verbouwing van het Natuurkundig Laboratorium in het tijdvak van 24 Februari—31 Maart a.s. geen ijkingen van dosimeters of röntgeninstallaties kunnen worden verricht.

Rotterdam, 14 Februari 1952

K. BREUR

BERICHTEN

BUITENLAND

DENEMARKEN. — HET VÓÓRKOMEN VAN PERNICIEUZE ANAEMIE. In een beperkt gebied (Odense) heeft men met behulp van 92 behandelende geneesheren het aantal lijdens aan pernicieuze anaemie geteld; dit bedroeg ongeveer 1 per 1000 inwoners. Tussen 40 en 60 jaar is het cijfer 2 per 1000, tussen 60 en 80 jaar 3 per duizend. Op deze basis kan men schatten dat in Denemarken ongeveer 4000 lijdens aan pernicieuze anaemie in behandeling zijn, en dat ieder jaar 300 nieuwe gevallen worden onderkend. De therapeutische aanwinst, die men sinds 25 jaar aan MINOT en MURPHY dankt, komt dus aan velen ten goede (*J.A.M.A.*, 22 Dec. 1951, bl. 1709).

ENGELAND. — VERSCHIL VAN MENING OVER MASSALE DOORLICHTING. Een redactionele beschouwing in de *Medical Officer* (1952, bl. 15) over massale toepassing van de schermbeeld-fotographie leidt tot critiek op het stelselmatige röntgenologische onderzoek van natuurlijke bevolkingsgroepen. Van hygiënische zijde wordt er op gewezen, dat het de voorkeur verdient zich niet „indiscriminately” te richten „to just any large group of the general population”, maar bepaalde groepen, waarvan men verwacht, dat zij een betrekkelijk of absoluut hoog aantal „susceptibles” bevatten, in onderzoek te nemen.

— DE DIAGNOSE „ENCEPHALITIS”. Een ambtenaar van het Ministerie van Gezondheid toont in het *Monthly Bulletin* (1952, bl. 8) aan, van hoe betrekkelijke waarde de diagnose „acute encephalitis” voor de statistiek der doodsoorzaken is. Microscopisch onderzoek van het zenuwstelsel, in 28 gevallen verricht, bevestigde slechts in 14 gevallen de diagnose. Bij jonge kinderen brengen cerebrale anoxaemie, gepaard met stoornis in de waterhuishouding als gevolg van darmstoornis en krampen bij pneumonie, de clinicus op een dwaalspoor; bij ouderen zijn het vooral ziekten der hersenvaten — thrombose, embolie — encephalopathie bij hypertensie en gezwel die als encephalitis worden aangegeven.